ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 28.5.2026 г.
COM(2026) 252 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно напредъка към постигане на целта за целия Съюз по отношение на капацитета за нагнетяване на CO2

Съдържание

1 Цел на настоящия доклад 2

2 Обща информация 4

3 Общ преглед на търсенето и предлагането въз основа на оценките на държавите членки 7

3.1 Национални планове в областта на енергетиката и климата 7

3.2 Доклади на държавите членки за 2024 г. съгласно член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735 9

3.3 Прозрачност на данните за капацитета на съхранение съгласно член 21, параграф 1 13

4 Общ преглед на планираните проекти за съхранение на CO_2 15

4.1 Принос съгласно плановете на 44-те задължени субекти 15

4.2 Преглед на съществуващите разрешения и проекторазрешения за съхранение 19

4.3 Проектите за съхранение на енергия в ЕС са признати за стратегически проекти за постигане на нулеви нетни емисии 23

5 Подкрепа по програми за финансиране от ЕС и национални програми 25

5.1 Принос на Фонда за иновации 25

5.2 Приносът на Механизъм за свързване на Европа — направление „Енергетика“ 27

5.3 Приносът на Механизма за възстановяване и устойчивост 27

5.4 Приносът на „Хоризонт Европа“ 27

5.5 Приносът на държавите членки 27

6 Актуално състояние през 2025 г. и следващи стъпки 29

7 Заключение 31

1 ЦЕЛ НА НАСТОЯЩИЯ ДОКЛАД

Целта на настоящия доклад е да се проследи напредъкът в постигането на капацитета на Европейския съюз (ЕС) за нагнетяване на CO_2 по член 20 от Регламент (ЕС) 2024/1735 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. за създаване на рамка от мерки за укрепване на европейската екосистема за производство в областта на технологиите за нулеви нетни емисии.

Докладът се основава на:

- годишните доклади на държавите членки за 2024 г., представени съгласно член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735[1,2]; и
- плановете за 2025 г., представени от 44-те задължени субекти съгласно член 23, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1735.

В настоящия доклад е взета предвид и допълнителна информация, която допринася за разбирането на нововъзникващия пазар за услуги по съхранение на CO_2 в геоложки формации в ЕС, а именно:

- наскоро актуализираните национални планове в областта на енергетиката и климата[3];
- търсенето на финансиране от ЕС от страна на промишлеността[4];
- проекторазрешенията за съхранение, представени от държавите членки съгласно член 10 от Директива 2009/31/ЕО[5], и
- изпълнението от държавите членки на задълженията им съгласно член 21, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2024/1735: i) да предоставят публичен достъп до данни за всички зони на тяхна територия, в които могат да бъдат разрешени обекти за съхранение на CO_2; и ii) да направят публично достъпни, без гаранции за надеждност, геоложките данни, свързани с производствените обекти за въглеводороди, които са били изведени от експлоатация или извеждането от експлоатация на които е било съобщено на компетентния орган.

[1] Годишните доклади на държавите членки за 2025 г., които трябваше да бъдат представени до 31 декември 2025 г., не са включени в настоящия доклад.

[2] Уебсайт на Европейската комисия; Доклади на държавите членки съгласно член 21 от Регламента за промишленост с нулеви нетни емисии.

[3] Уебсайт на Европейската комисия; Национални планове в областта на енергетиката и климата.

[4] Проектите за улавяне и съхранение на въглероден диоксид отговарят на критериите за подпомагане по Механизма за свързване на Европа, програмата „Хоризонт Европа“, Фонда за иновации, програмата LIFE, Фонда за модернизация и Платформата за стратегически технологии за Европа.

[5] Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj).

Важно е обаче да се отбележи, че оценката в настоящия доклад представлява само моментна картина, основана на предоставената от държавите членки и задължените субекти информация, която е непълна. С течение на времето ще се очертае по-пълна картина, тъй като в периода до 2030 г. ще бъде предоставена допълнителна информация.

2 ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Улавянето и съхранението на въглероден диоксид (УСВ) е една от основните технологии за декарбонизация, достъпни за промишлените отрасли в ЕС, чиито емисии трудно могат да бъдат намалени. В съобщението „Към амбициозно промишлено управление на въглеродните емисии за ЕС“ отново се подчертава ключовата роля на управлението на въглеродните емисии в промишлеността за намаляване на емисиите, които трудно могат да бъдат намалени, и за постигане на отрицателни емисии. В съобщението се посочва също така необходимостта от всеобхватна политика на ЕС и инвестиционна рамка за всички аспекти на промишленото управление на въглеродните емисии и се очертава визия за единен пазар за услуги по транспортиране и съхранение на CO_2 в цяла Европа до 2030 г.[6].

В доклада на Марио Драги за конкурентоспособността на ЕС се подчертава значението на технологично неутралния подход към декарбонизацията, посочва се необходимостта от значителни публични и частни инвестиции и се препоръчва удължаване на мерките за ускоряване на процеса, както и на извънредните разпоредби за инфраструктурата за УСВ[7].

С Пакта за чиста промишленост се предлагат конкретни действия, които да превърнат декарбонизацията в двигател на растежа за европейските промишлени отрасли, и се определят нови мерки в подкрепа на създаването на пазар за уловения CO_2, включително доброволни етикети за въглеродния интензитет на промишлените продукти.

ЕС е лидер както в технологиите за улавяне на CO_2, така и във финансирането на научни изследвания, разработки и иновации в областта на УСВ. Освен това, в ЕС се намира водещата световна компания в областта на иновациите с висока стойност за промишлено управление на въглеродните емисии[8,9]. Признаването на технологиите за улавяне, съхранение, транспортиране и използване на CO_2 в ЕС като технологии за постигане на нулеви нетни емисии[10] ще подкрепи внедряването на интегрирани вериги за създаване на стойност в областта на УСВ и ще допринесе за укрепването на това индустриално лидерство.

Понастоящем се разработва стабилна нормативна рамка, с която да се подпомогне внедряването на технологиите за УСВ в ЕС. С Директива 2009/31/ЕО се установява правна рамка за безопасното съхранение на CO_2 в геоложки формации. С Регламент (ЕС) 2024/1735 се определя цел на ЕС за годишен капацитет за нагнетяване от най-малко 50 милиона тона

---

[6] Съобщение „Към амбициозно промишлено управление на въглеродните емисии за ЕС“ — COM(2024) 62 final.

[7] „Бъдещето на европейската конкурентоспособност“ (The future of European competitiveness), — септември 2024 г.

[8] Обсерватория за технологии за чиста енергия: Улавяне, използване и съхранение на въглероден диоксид в Европейския съюз — Доклад за състоянието относно развитието на технологиите, тенденциите, веригите за създаване на стойност и пазарите за 2024 г. — Съвместен изследователски център на Европейската комисия.

[9] Работен документ на службите на Комисията — Оценка на инвестиционните нужди и налично финансиране за укрепване на производствения капацитет на ЕС в областта на технологиите за нулеви нетни емисии — (SWD(2023) 68 final.

[10] Член 4 от Регламент (ЕС) 2024/1735.

CO_2, която трябва да бъде постигната до 2030 г. в обектите за съхранение, установяват се индивидуалните приноси към годишната цел на ЕС за капацитет за нагнетяване въз основа на дела на субектите с производство на суров нефт и природен газ в ЕС за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2023 г. и се ускоряват и улесняват административните и правните процедури, както и процедурите за издаване на разрешения за проекти за УСВ, които допринасят за постигането на годишната цел на ЕС[11].

Моделът за оценката на въздействието на целта в областта на климата за 2040 г. включва целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване, а прогнозата в него сочи, че до 2040 г. под земята трябва да бъдат съхранявани приблизително 200 милиона тона уловен CO_2 годишно.[12] Целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване следва да допринесе за постигането на задължителната цел на ЕС за неутралност по отношение на климата до 2050 г.[13,14].

В Делегиран регламент (ЕС) 2025/1477 на Комисията се уточняват правилата за определяне на оторизираните производители на нефт и газ, от които се изисква да допринасят за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване[15]. В Решение (ЕС) 2025/1479 на Комисията са изброени индивидуалните приноси на 44-те оторизирани производители на нефт и газ, от които се изисква да допринесат за постигането на целта[16].

Пазарът на ЕС за услуги по съхранение на CO_2 все още в начален етап, но се развива бързо. Очаква се съоръжението в Porthos да бъде въведено в експлоатация през 2026 г. в Нидерландия с капацитет за нагнетяване на 2,5 милиона тона CO_2 годишно. Очаква се

---

[11] Член 20, член 23 и глава II, раздел III от Регламент (ЕС) 2024/1735.

[12] Работен документ на службите на Комисията Доклад за оценка на въздействието, част 1 Придружаващ документ към Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите. Подсигуряване на нашето бъдеще. Целта на Европа в областта на климата за 2040 г. и нейният път към неутралност по отношение на климата до 2050 г. — изграждане на устойчиво, справедливо и просперираще общество (SWD/2024/63 final). Таблица 6: Промишлено улавяне и използване на въглероден диоксид.

[13] Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите Подсигуряване на нашето бъдеще. Целта на Европа в областта на климата за 2040 г. и нейният път към неутралност по отношение на климата до 2050 г. — изграждане на устойчиво, справедливо и просперираще общество {COM(2024) 63 final} — {SEC(2024) 64 final} — {SWD(2024) 64 final}.

[14] Член 1 от Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата).

[15] Делегиран регламент (ЕС) 2025/1477 на Комисията от 21 май 2025 г. за допълване на Регламент (ЕС) 2024/1735 на Европейския парламент и на Съвета чрез уточняване на правилата за определяне на оторизираните производители на нефт и газ, от които се изисква да допринасят за постигането на целта на Съюза за наличния капацитет за нагнетяване на CO_2 до 2030 г., за изчисляването на съответния им принос и за техните задължения за докладване.

[16] Решение (ЕС) 2025/1479 на Комисията от 22 май 2025 г. за определяне на пропорционалния принос за постигането на целта на Съюза за капацитета за нагнетяване на CO_2 до 2030 г. от субектите, притежаващи разрешение съгласно определението в член 1, точка 3 от Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

съоръжението в Greensand също да бъде въведено в експлоатация през 2026 г. с начален капацитет за нагнетяване от 0,3 милиона тона CO_2 годишно. На пилотен етап на проекта за УСВ Ravenna в Италия вече се нагнетяват около 25 000 тона CO_2 годишно от 2024 г., а въвеждането в търговска експлоатация е планирано до 2030 г. В Европейското икономическо пространство два обекта за съхранение, разположени в Исландия и Норвегия, започнаха да нагнетяват CO_2 от промишлени източници в търговски мащаб през 2025 г.[17]

ЕС подкрепя също така изграждането на обекти за съхранение чрез редица инструменти на ЕС за финансиране, сред които Механизмът за свързване на Европа, „Хоризонт Европа“, Фондът за иновации и Механизмът за възстановяване и устойчивост.

[17] Съоръженията Silverstone и Northern Lights, разположени съответно в Исландия и Норвегия, са въведени в експлоатация и започнаха да извършват нагнетяване през 2025 г.

3 ОБЩ ПРЕГЛЕД НА ТЪРСЕНЕТО И ПРЕДЛАГАНЕТО ВЪЗ ОСНОВА НА ОЦЕНКИТЕ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

3.1 Национални планове в областта на енергетиката и климата

С националните планове в областта на енергетиката и климата (НПЕК) от държавите членки се изисква да оповестят публично политиките, които ще бъдат приложени за постигане на целите в областта на климата и енергетиката за 2030 г. През 2022 г. Комисията насърчи държавите членки да включат в своите актуализирани НПЕК дългосрочното съхранение на CO_2 в геоложки формации, както и планираните усилия за осигуряване на възможност на техните промишлени отрасли да уловят и съхраняват за постоянно присъщите им технологични емисии в местата за съхранение в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО[18]. Държавите членки бяха насърчени да предоставят следната информация:

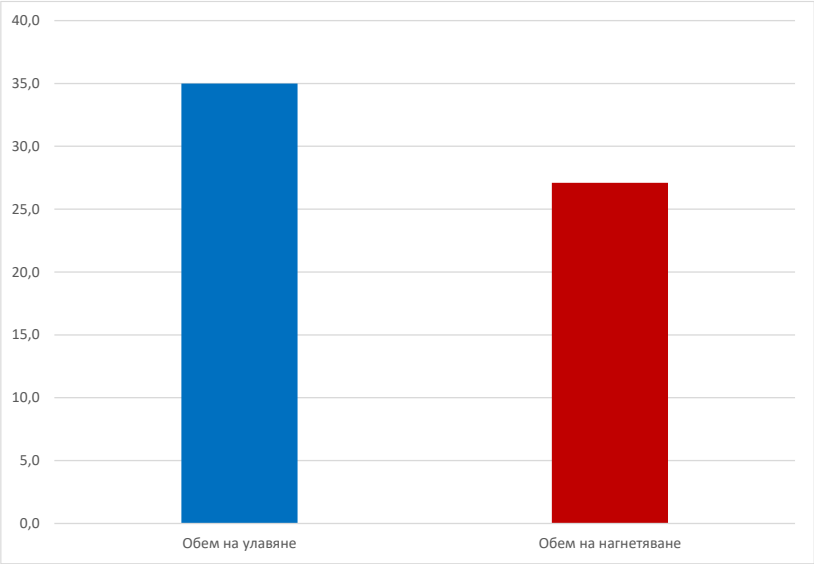
- годишната обобщена прогноза за присъщите технологични емисии, които ще трябва да бъдат намалени чрез улавяне на CO_2;
- годишния биогенен и директен CO_2 във въздуха, който ще бъде наличен за съхранение на CO_2 в геоложки формации;
- капацитета за съхранение на CO_2 в геоложки формации, който може да бъде оперативно предоставен всяка година;
- годишния капацитет за съхранение на CO_2, който може да стане наличен в края на експлоатацията на находищата на въглеводороди;
- планираната инфраструктура за транспортиране на CO_2;
- наличната подкрепа под формата на публично финансиране за инвестиции в улавяне, транспортиране и съхранение на CO_2; и
- всякакви други мерки в подкрепа на разгръщането на възможности за дългосрочно съхранение на CO_2 в геоложки формации.

Преразгледаните НПЕК за периода 2021—2030 г. съдържат информация за планираното внедряване на технологии за УСВ във всяка държава членка[19]. Анализът на Комисията на преразгледаните НПЕК показва, че до 2030 г. в ЕС биха могли да се улавят общо 35 милиона тона CO_2 годишно с цел трайно съхранение. Данните, предоставени в рамките на НПЕК, сочат също, че до 2030 г. в обектите за съхранение, разположени на територията на ЕС, биха могли да се съхраняват годишно 27,1 милиона тона CO_2. Това предполага, че през следващите години ще има значително търсене от страна на промишлените отрасли на обекти за съхранение. Комисията очаква също така държавите членки да представят все по-голям брой проекторазрешения за съхранение съгласно член 10 от Директива 2009/31/ЕО през следващите години.

[18] Известие на Комисията относно насоките за държавите членки за актуализиране на националните планове в областта на енергетиката и климата за периода 2021—2030 г.(2022/C 495/02).

[19] До момента Полша все още не е представила актуализиран НПЕК.

Фигура 1 —Прогнозни обеми на улавяне и нагнетяване на CO_2 в ЕС съгласно националните планове в областта на енергетиката и климата (в милиони тона годишно)

3.2 Доклади на държавите членки за 2024 г. съгласно член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735

В допълнение към НПЕК с член 21, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735 от държавите членки се изисква да представят всяка година на Комисията доклад, който съдържа:

- картографиране на проектите за улавяне на CO_2 в процес на изпълнение на нейна територия или в сътрудничество с други държави членки и оценка на съответните нужди от капацитет за нагнетяване и съхранение и пренос на CO_2;
- картографиране на проектите за съхранение на CO_2 и за пренос на CO_2, които са в процес на изпълнение на нейна територия, включително статуса на разрешението съгласно Директива 2009/31/ЕО, очакваните дати за окончателно инвестиционно решение и въвеждане в експлоатация;
- националните мерки за подкрепа, които са или ще бъдат приети с цел ускоряване на проектите, както и мерките, свързани с трансграничния пренос на CO_2;
- националната стратегия и целите, които са или ще бъдат определени за улавянето на CO_2 до 2030 г., когато е приложимо;
- двустранното и регионалното сътрудничество, което улеснява трансграничния пренос на CO_2, включително значението му за достъпа на субектите, улавящи CO_2, до безопасни и недискриминационни средства за пренос на CO_2; и
- проектите за пренос на CO_2 в процес на изпълнение и оценка на необходимия капацитет на бъдещите проекти за пренос на CO_2, за да се отговори на съответния капацитет за улавяне и съхранение.

В член 21, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1735 се предвижда още, че ако докладът на дадена държава членка покаже, че на нейна територия не са в ход проекти за съхранение на CO_2, същата държава членка трябва да докладва относно плановете за улесняване на декарбонизацията на промишлените сектори. Ако е приложимо, това включва трансграничния пренос на CO_2 до обектите за съхранение, разположени в други държави членки, както и проекти за използване на CO_2. Докладите за 2024 г. са достъпни на уебсайта на Комисията[20].

Въпреки че до изтичането на 2024 г. някои държави членки не са предоставили данни за капацитета за съхранение или за капацитета за нагнетяване, таблица 1 дава представа за броя на проектите за съхранение, които са в процес на разработване в ЕС, и за потенциалния им принос към капацитета за нагнетяване на ЕС. В таблица 1 се прави разграничение между „капацитет за съхранение“ — т.е. прогнозният общ капацитет за съхранение на CO_2 на даден обект за съхранение, и „капацитет за нагнетяване“ — т.е. годишното количество CO_2, което може да бъде нагнетено в действащ обект за съхранение в геоложки формации, получил разрешение съгласно Директива 2009/31/ЕО. Когато държавите членки са посочили само наименованията на проектите за съхранение, Комисията е добавила съответните данни за съхранението и нагнетяването. Таблица 1 не обхваща потенциала за съхранение в геоложки формации на държавите членки, а е съсредоточена върху проектите, признати и докладвани от държавите членки.

[20] Уебсайт на Европейската комисия; Промишлено управление на въглеродните емисии; Целта на ЕС за съхранение на въглероден диоксид за 2030 г..

Таблица 1 — Обобщение през 2024 г. на проектите за съхранение на CO_2 до 2030 г.

Държави членки	Брой на проектите	Прогнозен общ капацитет на съхранение (в милиони тона CO_2)	Прогнозен капацитет за нагнетяване (в милиони тона CO_2 годишно)
5 държави членки са предоставили данни за съхранение	**6**	**>980**	
Дания	1	250>	
Унгария	1	7,5	
Италия	1	500	
Румъния	1	10	
Нидерландия	2	212,5	
6 държави членки са предоставили данни за нагнетяване[21]	**15**		**33,12**
България	1		0,78
Хърватия	1		0,74
Дания	4		11,5[22]
Франция	2		-
Гърция	1		3
Унгария	1		0,5
Италия	1		4
Румъния	1		0,6
Испания	1		2
Нидерландия	2		10

Таблица 1 показва (в края на 2024 г.), че до 2030 г. следва да бъде наличен общ потенциал за съхранение от приблизително 1 гигатон чрез различни проекти, реализирани в ЕС. Годишният капацитет за нагнетяване може да достигне 33,12 милиона тона CO_2 годишно.

[21] Някои държави членки не са предоставили пряко данни за нагнетяване. Когато са посочени конкретни проекти, са добавени известните данни за капацитета за нагнетяване.

[22] Дания не е предоставила данни за капацитета за нагнетяване, а е предоставила връзки към следните проекти за съхранение на CO_2: Greensand, Ruby, Greenstore и Bifrost.

Понастоящем се очаква Дания и Нидерландия да бъдат двете държави членки с най-голям капацитет за нагнетяване до 2030 г., следвани от Италия и Гърция.

В таблица 2 са обобщени данните за общия обем на улавянето, докладвани от държавите членки, и се дава полезна представа за предстоящото търсене на капацитет за нагнетяване.

Таблица 2 – Обобщение през 2024 г. на проектите за улавяне на CO_2 със съхранение до 2030 г.

Държави членки	**Прогнозен капацитет за улавяне на годишна база (в милиони тона CO_2 годишно)**
7 държави членки са докладвали данни за улавяне	**20,4—20,7**
България	0,78
Франция	1,4
Германия	5,72
Гърция	3,25
Румъния	1,8
Швеция	3,965
Нидерландия	3,5—3,8

Преди края на 2024 г. държавите членки прогнозираха, че до 2030 г. капацитетът за улавяне на CO_2 може да достигне около 21 милиона тона годишно. Тази обобщена стойност е по-ниска от обобщената стойност от преразгледаните НПЕК, вероятно поради липсващи данни за улавянето в няколко доклада по член 21. Ако се приемат съответните оценки в НПЕК за липсващите данни, общият прогнозен обем на улавяне в държавите членки на ЕС би могъл да надхвърли 32 милиона тона годишно.

Тази коригирана прогнозна оценка показва, че от целта на ЕС за 50 милиона тона годишно по отношение на капацитета за нагнетяване, 64 % биха могли да бъдат използвани от проекти, за които държавите членки разполагат с информация, при условие че бъде осигурена инфраструктура за пренос. В края на 2025 г. държавите членки трябваше да актуализират своите прогнози, които ще бъдат включени в следващия доклад на Комисията за напредъка.

3.3 Прозрачност на данните за капацитета на съхранение съгласно член 21, параграф 1

С член 21, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2024/1735 от държавите членки се изисква до 30 декември 2024 г. да предоставят публичен достъп до данни за всички зони на тяхна територия, в които могат да бъдат разрешени обекти за съхранение на CO_2, без да се засягат изискванията за защита на поверителна информация. Тези данни дават възможност на инвеститорите да преценят къде да проучват потенциални обекти за съхранение на CO_2 в ЕС.

Освен това, с член 21, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2024/1735 се изисква до 30 декември 2024 г. държавите членки да задължат субектите, които притежават или са притежавали разрешение за проучване, търсене или добив на нефт и газ на тяхна територия, да направят публично достъпни, без гаранции за надеждност: i) геоложките данни, свързани с производствените обекти, които са били изведени от експлоатация или извеждането от експлоатация на които е било съобщено на компетентния орган; и ii) ако има такива — икономическите оценки на съответните разходи за осигуряване на възможност за нагнетяване на CO_2, освен ако субектът не е подал заявление за разрешение за проучване. Тези икономически оценки трябваше да включват данни относно пригодността на обекта за устойчиво, безопасно и постоянно нагнетяване и съхранение на CO_2, както и относно наличието или необходимостта от инфраструктура за пренос и видове транспорт, подходящи за безопасния пренос на CO_2 до обекта.

Прилагането на член 21, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕС) 2024/1735 показва разнородни резултати.

Първо, до 30 декември 2024 г., в съответствие с член 21, параграф 1, буква а), девет държави членки са посочили как предоставят публичен достъп до данни за зоните, в които би могло да бъде разрешено създаването на обекти за съхранение на CO_2[23]. На второ място, геоложките данни са публично достъпни само в пет държави членки[24]. Трето, само три държави членки[25] са доказали, че разполагат с правна рамка, която задължава лицензираните нефтени и газови дружества да публикуват съответните геоложки данни, както се изисква съгласно член 21, параграф 1, буква б). Комисията не успя да провери спазването на изискванията от страна на 13 държави членки поради липса на уведомления по смисъла на член 21, параграф 1[26].

Шест държави членки[27] са съобщили, че разработването на такава правна рамка е в ход, и са посочили, че до момента националните им разпоредби относно задължителното

[23] Белгия (регион Фландрия), Дания, Франция, Нидерландия, Унгария, Италия, Полша, Швеция и Румъния.
[24] Дания, Франция, Унгария, Испания и Нидерландия.
[25] Дания, Германия и Италия.
[26] България, Чехия, Естония, Финландия, Германия, Гърция, Ирландия, Латвия, Литва, Люксембург, Малта, Словения и Словакия.
[27] Белгия, Франция, Латвия, Полша, Португалия и Нидерландия.

публикуване на съответната информация все още са непълни или че в съществуващите разпоредби за прилагане на член 21, параграф 1, буква б) все още има някои пропуски. Пет държави членки са предоставили ограничена информация относно наличието на правна рамка за прилагане на член 21, параграф 1, буква б), като липсват данни относно изискванията за задължителен публичен достъп[28]. В 12 държави членки[29] липсва правна рамка, която да задължава публичното предоставяне на геоложки данни.

Поради това, Комисията призовава съответните държави членки да изпълнят задълженията си съгласно член 21, параграф 1 и да предоставят необходимата информация на Комисията във възможно най-кратък срок. През 2026 г. Комисията ще създаде европейски инвестиционен атлас на потенциалните обекти за съхранение на CO_2. Този атлас ще се основава, наред с другото, на данни, предоставени от държавите членки и задължените субекти съгласно член 21.

[28] Чехия, Естония, Финландия, Гърция и Литва.

[29] Австрия, България, Хърватия, Унгария, Ирландия, Люксембург, Малта, Румъния, Словакия, Словения, Испания и Швеция.

4 ОБЩ ПРЕГЛЕД НА ПЛАНИРАНИТЕ ПРОЕКТИ ЗА СЪХРАНЕНИЕ НА CO_2

4.1 Принос съгласно плановете на 44-те задължени субекти

С Регламент (ЕС) 2024/1735 се изисква от 44-те задължени субекти да допринесат за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване от 50 милиона тона, за да се гарантира, че „*УСВ като климатично решение ще бъде на разположение преди възникването на търсене*“[30]. Съгласно член 3, параграф 28 от Регламент (ЕС) 2024/1735 „капацитет за нагнетяване на CO_2“ означава годишното количество CO_2, което може да бъде нагнетено в действащ обект за съхранение в геоложка формация. В член 23, параграф 1 се предвижда, че приносът за осигуряване на капацитет за нагнетяване се състои от капацитет за нагнетяване на CO_2 в обект за съхранение, разрешен в съответствие с Директива 2009/31/ЕО и наличен за пазара до 2030 г.

Най-късно до края на 2030 г. задължените субекти трябва да докажат своя принос за постигането на целта на Съюза като цяло относно капацитета за нагнетяване на CO_2, като докладват на Комисията и на обществеността, че са получили разрешение за съхранение на CO_2 в ЕС в съответствие с Директива 2009/31/ЕО, което позволява нагнетяването на съответните количества уловен CO_2 в продължение на най-малко пет години, както е определено в член 20, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735. Субектите трябва също така да докажат, че този капацитет за нагнетяване на CO_2 е наличен за пазара, като за целта могат да представят поне един договор за услуги по съхранение с емитер, който желае да използва този капацитет. Всички такива проекти могат да бъдат разработени самостоятелно, в

[30] Съображение 43: *„Чрез определянето на обектите за съхранение на CO_2 и на свързани с тях проекти за улавяне на CO_2 и свързана с CO_2 инфраструктура, които допринасят за постигането на целта на Съюза за 2030 г., като стратегически проекти в областта на нулевите нетни емисии, може да се ускори и улесни развитието на обекти за съхранение на CO_2, а нарастващото промишлено търсене на обекти за съхранение може да бъде насочено към най-рентабилните обекти за съхранение. Все повече газови и нефтени находища с намаляващи залежи, които биха могли да бъдат превърнати в безопасни обекти за съхранение на CO_2, са в края на своя полезен експлоатационен срок. Освен това петролната и газовата промишленост потвърди решимостта си да започне енергиен преход и разполага с активите, уменията и знанията, необходими за проучване и развитие на допълнителни обекти за съхранение. За да бъде постигната съюзната цел относно осигуряване на оперативен капацитет до 2030 г. за нагнетяване на 50 млн. тона CO_2 годишно, секторът трябва да обедини приноса на всяка една част от него, за да се гарантира, че УСВ като климатично решение ще бъде на разположение преди възникването на търсене. За да се осигури навременно, общосъюзно и рентабилно развитие на обектите за съхранение на CO_2 в съответствие с целта на Съюза за капацитет за нагнетяване, притежателите на лицензии за добив на нефт и газ в Съюза следва да допринесат за постигането на тази цел пропорционално на своите производствени мощности за нефт и газ, като същевременно се осигурят гъвкави възможности за сътрудничество и за вземане предвид на принос от трети страни. Действията, предприети както на равнището на Съюза, така и на национално равнище, следва да насърчават подход, свързан с веригата за създаване на стойност. Съответно притежателите на лицензи за добив на нефт и газ в Съюза следва да предприемат необходимите инвестиции и да подкрепят развитието на жизнеспособни бизнес модели за цялата верига за създаване на стойност в областта на въглеродния диоксид.“*

сътрудничество или чрез сключване на споразумения с незадължени организатори на проекти за съхранение, в съответствие с член 23, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2024/1735.

С член 23, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1735 от 44-те задължени субекти се изисква да представят до 30 юни 2025 г. план, в който подробно да опишат как възнамеряват да изпълнят своя принос към годишния капацитет на ЕС за нагнетяване. Тези планове трябваше да потвърдят приноса на задължените субекти и да определят средствата и етапите за постигане на тези приноси.

Всички 44 задължени субекти са представили своите планове и ги считат за поверителни. Въз основа на представените досега през 2025 г. планове:

1) само 16 от 44-те задължени субекти са потвърдили своя принос за постигането на целта на ЕС по отношение на определения им годишен капацитет за нагнетяване на CO_2 който трябва да бъде наличен за пазара до 2030 г.;

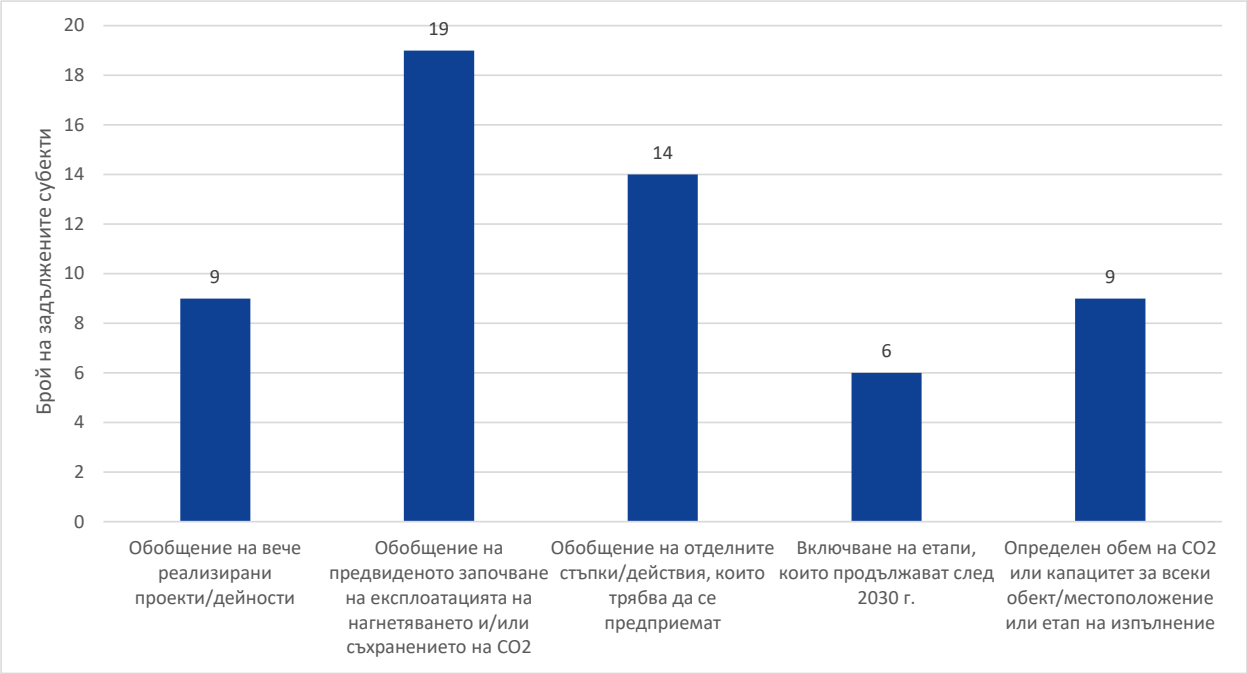
2) нито един от 44-те задължени субекти не е потвърдил своя принос за постигането на целта на ЕС по отношение на общия капацитет за съхранение[31] на CO_2, който трябва да бъде наличен за пазара до 2030 г.;

3) само 25 от 44-те задължени субекти са посочили в своите планове средствата и етапите за постигане на целевия обем.

Средствата и етапите на плановете се различават по съдържание и подробности, но могат да бъдат класифицирани, както следва:

Фигура 2 — Вид на информацията, включена в средствата и етапите

[31] С член 20, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1735 се предвижда, че всички обекти за съхранение трябва да бъдат проектирани така, че да се експлоатират в продължение на най-малко пет години.

Сред обектите за съхранение, посочени в плановете на 44-те задължени субекти, 14 обекта са споменати в няколко плана, като по-голямата част от тях се намират в Нидерландия (пет обекта) и Дания (четири обекта). Пет задължени субекти посочват обекти за съхранение, намиращи се извън ЕС, които не могат да бъдат използвани за доказване на съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1735.

В плановете на 19 от 44-те задължени субекти се посочва намерението им да изпълнят индивидуалния си принос към годишния капацитет на ЕС за нагнетяване чрез сключване на споразумения с други субекти, като осем от тях са посочили и конкретния субект.

Таблица 3 — Максимален прогнозен капацитет за нагнетяване, който ще бъде наличен до 2030 г., както е посочено в плановете на задължените субекти

Местоположение на обекта за съхранение	**Максимален капацитет за нагнетяване (в милиони тона CO_2 годишно)**
Дания	11
Гърция	3
Унгария	1
Италия	4
Нидерландия	10
ОБЩО	**29**

26 задължени субекти са посочили потенциални или съществуващи обекти за съхранение в ЕС, които биха използвали, за да изпълнят задължението си за принос за осигуряване на капацитет за нагнетяване. Общият капацитет на тези проекти за съхранение ще достигне максимален капацитет за нагнетяване от 29 милиона тона CO_2 годишно до 2030 г.

Общият обем на проектите за съхранение показва, че 58 % от годишния капацитет на ЕС за нагнетяване би могъл да бъде предоставен на промишлени емитери. Разположените на територията на ЕС проекти за съхранение, които допринасят за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване и за които е подадено заявление за разрешение за съхранение, представляват стратегически проекти с нулеви нетни емисии, заедно със свързаните с тях проекти за улавяне и съхранение, и следва да бъдат подкрепяни от държавите членки в съответствие с членове 13, 15 и 16 от Регламент (ЕС) 2024/1735.

В своите планове седемте задължени субекти посочват райони, в които биха могли да бъдат изградени нови обекти за съхранение. За всички тези нови обекти обаче не са предоставени данни за капацитета за нагнетяване. Поради това, въз основа на представените до момента

планове, все още е рано да се прецени дали ще има достатъчно обекти за съхранение, за да се постигне целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване до 2030 г.

С член 23, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2024/1735 се изисква от 30 юни 2026 г. и всяка следваща година 44-те задължени субекти да представят на Комисията годишен доклад за напредъка, в който подробно описват напредъка си в изпълнението на задължението за принос. Комисията публикува тези доклади.

В член 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2025/1477 на Комисията се уточнява, че докладите трябва да съдържат най-малко стандартен минимален набор от информация за проектите за съхранение на CO_2, които са в процес на организиране от задължените субекти, във възможно най-голяма степен на детайлизация при етапа на организиране. Това включва местоположението на съответните обекти за съхранение на CO_2, очаквания общ капацитет за съхранение, очаквания годишен капацитет за нагнетяване, както и планирания начин за транспортиране на CO_2 и свързаната с него транспортна инфраструктура, която ще бъде необходима за експлоатацията на обекта. Докладите трябва също така да съдържат информация за контакт за потенциалните клиенти на обектите за съхранение и да включват подробна пътна карта на ключовите етапи и моменти за вземане на решения във връзка с техническата и търговската готовност, както и рисковете, несигурността и стратегиите за смекчаване, които потенциалните търговски клиенти ще трябва да знаят, за да постигнат напредък по своите инвестиционни решения.

4.2 Преглед на съществуващите разрешения и проекторазрешения за съхранение

В съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 2009/31/ЕО държавите членки трябва да гарантират, че никое от местата за съхранение не се експлоатира без разрешение за съхранение. Съгласно член 10, параграф 1 от Директива 2009/31/ЕО държавите членки трябва също така да предоставят на Комисията заявленията за издаване на разрешение в срок от един месец след получаването им и да информират Комисията за всички проекторазрешения за съхранение. Тези разпоредби позволяват на Комисията да оцени очаквания капацитет за нагнетяване на обектите за съхранение, които кандидатстват за разрешение за съхранение. Настоящият обзор се основава на издадените разрешения за съхранение и заявленията за разрешения, предоставени на Комисията до края на февруари 2026 г.

До март 2026 г. в ЕС разрешения са получили три обекта за съхранение на CO_2: обект Porthos в Нидерландия, обект Greensand в Дания и обект Prinos в Гърция. Тези обекти имат общ прогнозен капацитет за нагнетяване от 3,54 милиона тона CO_2 годишно, както е обобщено в таблица 4 по-долу.

Таблица 4 — Обекти за съхранение на CO_2, получили разрешения в ЕС до март 2026 г.

Обект за съхранение	**Държава членка**	**Очаквано въвеждане в експлоатация**	**Прогнозен капацитет за нагнетяване (в милиони тона CO_2 годишно)**
Nini West	Дания	2026 г.	0,3[32]
Prinos	Гърция	2026—2027 г.[33]	0,74[34]
P18-2 и P18-4	Нидерландия	2026 г.[35]	2,5[36]
			3,54

В таблица 5 са изброени проектите за съхранение на CO_2 , за които е подадена молба за разрешение за съхранение до компетентен национален орган в ЕС. Очакваните стойности на капацитета за нагнетяване са изчислени от Комисията и не отразяват потенциалния капацитет за нагнетяване на всеки обект за съхранение. По-конкретно, някои данни включват максимален среден капацитет за нагнетяване, изчислен въз основа на максималния обем на съхранение, разделен на периода на нагнетяване, посочен в проекторазрешението. Максималният капацитет за нагнетяване за даден обект трябва да бъде посочен в разрешението за съхранение[37] и може да бъде увеличен за няколко обекта за съхранение, ако капацитетът бъде разширен и разрешенията бъдат изменени.

[32] Уебсайт на Датската агенция по енергетика — Публикации, новини и анализи относно УСВ — Решение за одобрение на план за съхранение и разрешение за съхранение на въглероден диоксид в Nini A (Nini West) край брега на Дания, Лиценз C2023/01.

[33] Уебсайт на Energean — Prinos CO_2.

[34] Въз основа на максималния обем на съхранение, разделен на периода на нагнетяване, посочен в проекторазрешението за съхранение. Проектът Prinos предвижда реализация на два етапа, като максималният капацитет за нагнетяване ще бъде 1 милион тона годишно през първия етап и 3 милиона тона годишно през втория етап. Разрешението обхваща етап 1, което обяснява разминаването с предвидения капацитет за нагнетяване на Гърция, посочен в таблица 1.

[35] Уебсайт на проекта Porthos.

[36] Уебсайт на Нидерландската агенция за предприемачество — Разрешение за съхранение на обект Porthos.

[37] В член 9, параграф 3 от Директива 2009/31/ЕО се посочва, че разрешението съдържа най-малко *„изисквания към дейностите по съхранение, общото количество на CO_2, което е разрешено да бъде съхранявано в геоложката формация, пределните стойности на налягането в резервоара и максималните скорости и налягане при инжектиране“*.

Проектите за съхранение в ЕС, за които са подадени заявления за разрешения, биха могли да осигурят капацитет за нагнетяване на 15,6 милиона тона CO_2, както е обобщено в таблица 5 по-долу.

Таблица 5 — Обекти за съхранение, за които е подадена молба за разрешение за съхранение.

Обект за съхранение, кандидатстващ за разрешение	**Държава членка**	**Очаквана година на въвеждане в експлоатация**	**Прогнозен капацитет за нагнетяване (в милиони тона CO_2 годишно)**
Nini Main и East	Дания	2029 г.[38]	0,86[39]
Ravenna	Италия	2030 г.[40]	3,85[41]
L04-A	Нидерландия	2029 г.[42]	1,6[43]
L09-FF	Нидерландия	около 2031 г.[44]	2,7[45]
L10-ALBE	Нидерландия	2030 г.[46]	3,84[47]
K14-FAFC	Нидерландия	2027 г.[48]	1,7[49]

[38] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[39] Въз основа на максималния обем на съхранение и периода на нагнетяване, посочени в заявлението за разрешение за съхранение.
[40] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[41] Въз основа на максималния обем на съхранение и периода на нагнетяване, посочени в заявлението за разрешение за съхранение.
[42] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[43] Въз основа на максималния обем на съхранение и максималния период на нагнетяване, посочени в проекторазрешението за съхранение.
[44] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[45] Въз основа на максималния обем на съхранение и периода на нагнетяване, посочени в заявлението за разрешение за съхранение.
[46] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[47] Въз основа на максималния обем на съхранение и периода на нагнетяване, посочени в заявлението за разрешение за съхранение.
[48] Както е посочено в заявлението за разрешение за съхранение.
[49] Въз основа на максималния обем на съхранение, разделен на периода на нагнетяване, посочен в проекторазрешението.

Q16-FA	Нидерландия	2030 г.[50]	1,03[51]
			15,6

4.3 Проектите за съхранение на енергия в ЕС са признати за стратегически проекти за постигане на нулеви нетни емисии

В член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1735 се предвижда, че *„Държавите членки признават за стратегически проекти за нулеви нетни емисии проектите за съхранение на O_2, които отговарят на всички критерии по-долу:*

а) обектът за съхранение на CO_2 се намира на територията на Съюза, в неговите изключителни икономически зони или в континенталния му шелф по смисъла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS);

б) проектът за съхранение на CO_2 допринася за постигането на целта, посочена в член 20;

в) за проекта за съхранение на CO_2 е подадено заявление за разрешение за безопасно и постоянно съхранение на CO_2 в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО.

Проект за улавяне на CO_2, свързан с проект за съхранение на CO_2, който отговаря на критериите, посочени в първа алинея, и свързан инфраструктурен проект за CO_2, необходим за транспортирането на уловен CO_2, се признава за стратегически проект за нулеви нетни емисии“.

До февруари 2026 г. държавите членки са признали следните проекти за съхранение на CO_2 за стратегически проекти за нулеви нетни емисии:

- Обект за съхранение по проекта ACCSION (Дания)
- Обект за съхранение ANRAV-CCUS (България)
- Потенциален обект за съхранение по проекта „CO_2 Hub Northern Denmark“ (Дания)
- Обект за съхранение на CO_2 в Kalundborg (Дания)
- Обект за съхранение Greenstore (Дания)
- Обекти за съхранение P18-2 и P8-4 (Нидерландия)
- Обекти за съхранение K14, L04-A и L10 (Нидерландия).

[50] Уебсайт на ONE-Dyas — CO_2 съхранение.
[51] Въз основа на максималния обем на съхранение и периода на нагнетяване, посочени в заявлението за разрешение за съхранение.

Този списък не включва всички проекти за съхранение в ЕС, които се очаква да допринесат за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване. Държавите членки трябва спешно да признаят стратегическите проекти за постигане на нулеви нетни емисии, за да ускорят темпото на реализацията им и да постигнат целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване.

5 ПОДКРЕПА ПО ПРОГРАМИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ ОТ ЕС И НАЦИОНАЛНИ ПРОГРАМИ

5.1 Принос на Фонда за иновации

Към март 2026 г. Фондът за иновации подкрепя 60 проекта за улавяне, транспортиране и съхранение или използване на CO_2, като за тях са отпуснати безвъзмездни средства в размер на приблизително 6,65 млрд. евро. Капацитетът за нагнетяване на CO_2 се финансира директно чрез безвъзмездни средства в размер на 630 млн. евро, отпуснати за шест проекта: проекти за съхранение на CO_2 и проекти за УСВ, обхващащи цялата верига, които се очаква да бъдат въведени в експлоатация до 2030 г.[52] Очаква се тези проекти, изброени в таблица 6, да осигурят капацитет за нагнетяване на CO_2 от около 7 милиона тона или 20 % от целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване.

33-те проекта за улавяне на CO_2, финансирани в рамките на портфейла на Фонда за иновации, би трябвало да изискват капацитет за нагнетяване в обекти за съхранение от 25,3 милиона тона CO_2 годишно или 50 % от целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване. От 2020 г. насам общо над 100 проекта за улавяне на CO_2 са кандидатствали за подкрепа от Фонда за иновации. В рамките на тези проекти ще бъдат улавяни над 80 милиона тона годишно за трайно съхранение в ЕС.

[52] Те включват проекти с подписани договори за безвъзмездна финансова помощ и проекти, които са поканени да подготвят споразумения за безвъзмездна финансова помощ. Шест проекта от Фонда за иновации, обхващащи цялата верига на УСВ на CO_2, следва да допринесат пряко за развитието на обекти за съхранение в ЕС до 2030 г.: ANRAV-CCUS, Danube Removals, Greensand Future, HuCCSar, LaunchStores и TarraCO2-Storage. Описание на проектите по Фонда за иновации можете да намерите на уебсайта на Комисията.

Таблица 6 — Проекти, избрани в рамките на Фонда за иновации (включително пилотни проекти и проекти, поканени да подготвят споразумения за безвъзмездна финансова помощ), които допринасят за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване чрез пряко финансиране на обекти за съхранение.

Проект	**Държава членка**	**Очаквана година на въвеждане в експлоатация**	**Прогнозен капацитет за нагнетяване (в милиони тона CO_2 годишно)**
ANRAV-CCUS	България	2028 г.	0,78
Danube Removals	Унгария	2027 г.	0,57
Greensand Future	Дания	2025 г.	0,3
HuCCSar	Полша	2028 г.	0,005
LaunchStores	Нидерландия	2029 г.	3,3[53]
TarraCO_2-Storage	Испания	2030 г.	2
			7

[53] Уебсайт на проекта LaunchStores. LaunchStores обхваща два офшорни обекта за съхранение на CO_2: L04-A и K14-FAFC. Тази стойност се равнява на максималния обем на съхранение, разделен на периода на нагнетяване, посочен в проекторазрешения за съхранение L04-A и K14-FAFC (вж. таблица 5). Проектът предвижда максимален капацитет за нагнетяване от 5 милиона тона CO_2 годишно и среден капацитет за нагнетяване от 3,3 милиона тона CO_2 годишно.

5.2 Приносът на Механизъм за свързване на Европа — направление „Енергетика“

В периода 2014–2024 г. проектите на мрежи за CO2 са кандидатствали за общо финансиране в размер на около 2,7 млрд. евро в рамките на поканите за представяне на предложения по Механизма за свързване на Европа в областта на енергетиката. Общата сума на финансирането, предназначено за проекти, проучвания или строителни работи, за които през този период са сключени споразумения за безвъзмездна финансова помощ, възлиза на над 974 млн. евро, разпределени между 20 проекта за инфраструктура за пренос и съхранение на CO2.

- В рамките на поканата за 2021 г. проектите кандидатстваха за 10,6 млн. евро и получиха 4,2 млн. евро.
- В рамките на поканата за 2022 г. проектите кандидатстваха за общо 355 млн. евро и получиха 159 млн. евро.
- В рамките на поканата за 2023 г. проектите кандидатстваха за общо 941 млн. евро и получиха финансиране в размер на 480 млн. евро.
- В рамките на поканата за 2024 г. проектите кандидатстваха за общо 1,1 млрд. евро и получиха финансиране в размер на около 250 млн. евро.

5.3 Приносът на Механизма за възстановяване и устойчивост

Механизмът за възстановяване и устойчивост ще подкрепи първия етап на проекта за обект за съхранение Prinos, разположен в Северна Гърция. По този начин тази програма ще допринесе за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване.

5.4 Приносът на „Хоризонт Европа“

В рамките на Клъстер 5 „Климат, енергия и мобилност“ на програмата „Хоризонт Европа“ в периода 2021—2024 г. бяха финансирани 11 проекта за промишлено управление на въглеродните емисии на обща стойност 141,5 млн. евро. Клъстер 5 планира чрез своите работни програми за 2025 г. и за периода 2026—2027 г. да финансира 20 проекта за промишлено управление на въглеродните емисии с 126 млн. евро.

5.5 Приносът на държавите членки

Финансирането от държавите членки играе съществена роля за осигуряването на финансовата жизнеспособност на проектите за УСВ. Финансирането от държавите членки за периода 2014—2024 г. съставляваше 14 % от дела на публичните инвестиции в научноизследователска и развойна дейност (НИРД) в технологиите за улавяне, съхранение

и използване на въглероден диоксид (УСИВ) в страните от ОИСР [54]. Три примера илюстрират колко е важна подкрепата на държавите членки за внедряването на технологии за УСВ.

Дания подкрепя внедряването на технологии за УСВ чрез три програми за финансиране: CCUS Fund (8,6 млрд. датски крони (DKK) или 1,15 млрд[55]. евро), NECCS Fund (2,6 млрд. DKK или 348 млн. евро) и CCS Fund (26,8 млрд. DKK или 3,7 млрд. евро), като общият размер на финансирането възлиза на около 38 млрд. DKK или 5,1 млрд. евро.

Във Франция основната програма за финансиране в подкрепа на проекти за УСВ е „Appel d'offres — Grands Projets Industriels de Décarbonation“, която е отворена за много големи промишлени проекти за декарбонизация за съоръжения, работещи в рамките на Схемата за търговия с емисии на ЕС (СТЕ на ЕС)[56]. Програмата е отворена за технологии, различни от технологиите за УСВ, и разполага с общ бюджет от 1 милиард евро.

В Нидерландия програмата за субсидии SDE++ подкрепя проекти за УСВ. Максималното финансиране за проекти за УСВ, отпуснато за периода 2020–2023 г., възлизаше на 2,1 млрд. евро през 2020 г., 6,7 млрд. евро през 2021 г. и 2 млрд. евро през 2023 г. Тези цифри отразяват максималния размер на субсидията, която проектите за УСВ могат да получат за период от 15 години. Действителният размер на финансирането зависи от разликата между разходите по проектите и цената в рамките на Схемата за търговия с емисии на ЕС и се очаква да бъде по-нисък.

[54] Обсерватория за технологии за чиста енергия: Улавяне, използване и съхранение на въглероден диоксид в Европейския съюз — Доклад за състоянието през 2024 г. на технологичното развитие, тенденциите, веригите за създаване на стойност и пазарите — Съвместен изследователски център на Европейската комисия.

[55] Европейска централна банка; Начална страница; Статистика; Обменен курс EUR/DKK на 26 ноември 2025 г..

[56] Министерство на икономиката и финансите на Франция; Accueil; Espace entreprises; Appels à projets et à manifestations d'intérêt Grands projets industriels de décarbonation 2024.

6 АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ ПРЕЗ 2025 Г. И СЛЕДВАЩИ СТЪПКИ

Накратко, в момента в ЕС се разработват над 20 проекта за съхранение на CO_2. Вече са издадени разрешения за съхранение за обектите Greensand в Дания, Porthos в Нидерландия и Prinos в Гърция. Седем нови проекта за съхранение на CO_2 кандидатстват за разрешение за съхранение в ЕС. Като цяло тези обекти биха могли да осигурят капацитет за нагнетяване на CO_2 от над **19 милиона тона годишно**. През следващите години се очаква по-голям брой проекти да подадат заявления за разрешения за съхранение.

Преразгледаните НПЕК сочат, че вече познатите проекти за улавяне на CO_2 в държавите членки биха могли да достигнат най-малко **35 милиона тона** CO_2 годишно до 2030 г., като общият капацитет за нагнетяване ще възлезе на **27,1 милиона тона** CO_2 годишно до 2030 г. През 2024 г. в докладите на държавите членки съгласно член 21 бяха отчетени по-високи стойности. Тези доклади показаха, че до 2030 г. проектите за съхранение в ЕС биха могли да достигнат капацитет за нагнетяване от **до 33,1 милиона тона** CO_2 годишно.

Общите данни за капацитета за нагнетяване на проектите за съхранение, описани в плановете на 44-те задължени субекти през юни 2025 г., възлизат на **максимум 29 милиона тона** капацитет за нагнетяване на CO_2.

Това потенциално търсене се подкрепя от Фонда за иновации с **25,3 милиона тона** уловен CO_2 годишно. Въпреки това, от 2020 г. насам над 100 отделни проекта за улавяне на CO_2, реализирани в ЕИП, са кандидатствали за финансиране от Фонда за иновации, но не са били одобрени. Взети заедно, тези допълнителни проекти биха осигурили улавяне на **над 80 милиона тона** CO_2 годишно и биха изисквали съответен капацитет за нагнетяване. Развитието на проектите за съхранение на CO_2 в ЕС трябва да се ускори, за да се отговори на търсенето от страна на промишлените емитери и да се постигне целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване.

Всеки проект за съхранение на $_2$, разположен на територията на ЕС и допринасящ за постигането на целта на ЕС за годишен капацитет за нагнетяване — заедно със свързаната с него инфраструктура за улавяне на CO_2 и за пренос на CO_2 — трябва да бъде признат от държавите членки като стратегически проект с нулеви нетни емисии съгласно член 13, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1735. Промишлените емитери, които обмислят да използват УСВ като път към декарбонизация, следва да уведомят националните си органи, за да може тяхното търсене на капацитет за нагнетяване да бъде включено в годишните доклади на държавите членки. След като бъдат признати за стратегически проекти с нулеви нетни емисии, тези проекти трябва да получат статут на проекти от най-високо национално значение и да бъдат третирани съответно в процедурите по издаване на разрешения. Процесът на издаване на разрешения не трябва да надвишава 18 месеца за всички необходими разрешения за експлоатация на обект за съхранение в съответствие с Директива 2009/31/ЕО, съгласно член 16 от Регламент (ЕС) 2024/1735.

Съгласно член 6, параграф 7 от Регламент (ЕС) 2024/1735 от държавите членки се изисква да предоставят на всички компетентни органи и единни звена за контакт достатъчни човешки, финансови и технически ресурси, за да се осигури рационализиран процес на издаване на разрешения за проекти за улавяне и съхранение на въглероден диоксид.

7 ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Много от проектите за съхранение на CO_2 отбелязват бърз напредък в целия ЕС и се очаква да допринесат за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване. Очаква се капацитетът за съхранение да нарасне бързо през следващите месеци и години. Все още се изискват значителни усилия от страна на всички участници и по-специално от 44-те задължени субекти, за да бъде постигната целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване. Тази цел е едновременно реалистична и амбициозна. Това може да бъде постигнато, ако проектите за съхранение се реализират с подходящо темпо.

По-голямата част от планираните обекти за съхранение все още са съсредоточени в района на Северно море, докато редица държави членки в Южна и Източна Европа се стремят да разработят както технологии за улавяне на CO_2 , така и обекти за съхранение на CO_2 . В плановете, изпратени от 44-те задължени субекти, все още не са посочени конкретни данни за новия капацитет за нагнетяване, свързан с новите обекти за съхранение. За промишлеността и инвеститорите е от решаващо значение отчетността на държавите членки и на задължените субекти да бъде подобрена, за да се добие по-ясна представа и за да се подкрепят инвестициите в капацитет за улавяне на CO_2 и в инфраструктура за пренос на CO_2. От юни 2026 г. нататък, съгласно член 23, параграф 6 от Регламент (ЕС) 2024/1735, 44-те задължени субекти ще трябва ежегодно да докладват на Комисията за напредъка по отношение на своя принос. В тези доклади ще трябва да се опише възможно най-подробно състоянието на развитие на обектите за съхранение, като докладите ще бъдат публикувани от Комисията.

До юни 2026 г. държавите членки трябва да установят ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, приложими при нарушения от страна на 44-те задължени субекти по отношение на задълженията им да допринесат за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване съгласно член 23, параграф 13 от Регламент (ЕС) 2024/1735. Тези санкции ще стимулират 44-те задължени субекти да разработват нови проекти за съхранение на CO_2 в ЕС и да допълват наличните проекти в процес на разработка. Задължителното предоставяне на данни и отчитане от страна на тези 44 задължени субекти ще предостави на промишлеността ясна представа за планираното развитие на капацитета за съхранение и нагнетяване на CO_2 и ще подпомогне вземането на решения относно използването на технологиите за улавяне и съхранение на въглероден диоксид. Ще бъдат необходими допълнителни мерки на национално равнище, като например схеми за финансиране на декарбонизацията в промишлеността, за да се подкрепи по-нататъшното развитие на проектите за обекти за съхранение и да се допринесе за постигането на целта на ЕС за годишния капацитет за нагнетяване.

До 30 юни 2027 г. Комисията ще докладва за напредъка в държавите членки (член 21) и за напредъка на задължените субекти (член 23, параграф 6). На тази основа Комисията ще оцени, наред с другото, състоянието на пазара, свързано с капацитета за нагнетяване, ще представи преглед на географското разпределение на планираните обекти за съхранение и

ще оцени дали е нужно да се въведе цел за 2040 г. или по-рано, ако е необходимо, съгласно член 20, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1735.